

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 68/9558

Parengti naujų globos namų projektiniai pasiūlymai

2 psl.

Dalį Anykščių koplyčios teritorijos apjuos metalinė tvora

3 psl.

Troškūnuose apleisti suoleliai suspindo ryškiomis spalvomis

7 psl.

56-osios biliūniečių eitynės...

8 psl.

šiuipinys

SUSIRINKIMAS. Rugsėjo 10 d. 11.00 val. įvyks LPKTS ataskaitinis - rinkiminis susirinkimas (Vilniaus g. 11, Angelų muziejus). Filialo nariams dalyvavimas būtinas. Su savimi turėti nario pažymėjimus, galės sumokėti nario mokstį. Pasiimkite veido kaukes.

Paroda. Anykščių Šv. Mato bažnyčioje atidaryta Krizinio nėštumo centro fotografijų paroda „Kaip gerai, kad tu gimai“. „Paroda skirta paskatinti kiekvieną iš mūsų susimąstyti apie žmogaus gyvybės slėpinį, skirti daugiau dėmesio žmogaus gyvybės prasmei ir vertei, dėkoti Kūrėjui už visus jo kūrinčius...“ – skelbia Anykščių Šv. Mato parapija.

Sprogmuo. Rugsėjo 31 dieną 13.16 val. buvo gautas pranešimas, kad Kurkliuose, Ukmergės g., negyvenamo namo garaže, rastas sprogmuo – minosvaidžio mina. Sprogmuo buvo išvežtas.

Ženklas. Rugsėjo 31 dieną Anykščiuose, šalia A. Baranausko aikštės esančioje automobilių stovėjimo aikštelėje, įrengtas kelio ženklas, ribojantis automobilių stovėjimo laiką. Aikštelėje transporto priemonių parkavimosi trukmė darbo dienomis nuo 7.00 val. iki 18.00 val. galės siekti iki 2 valandų.

Konkursai. Paskelbtas viešas konkursas Anykščių kūno kultūros ir sporto centro direktoriaus pavaduotojo pareigoms eiti. Rugsėjo pradžioje taip pat buvo paskelbtas konkursas Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro direktoriaus pavaduotojo pareigoms užimti. Kol kas apie šio konkurso rezultatus žinių nėra.

Atnaujintas Kęstučio Tubio bylos nagrinėjimas

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Rugsėjo 2-ąją, beveik ištisą darbo dieną, teisme buvo skaitoma Kęstučio Tubio bylos medžiaga.

Utenos apylinkės teismo Molėtų rūmai, sulaukę ekspertų išvadų, jog Specialiųjų tyrimų tarnybos (STT) padaryti garso įrašai nėra sumontuoti, rugsėjo 2-ąją, ketvirtadienį, tęsė buvusio Anykščių rajono mero Kęstučio Tubio baudžiamosios bylos nagrinėjimą.

Dėl įrašų ekspertizės bylos nagrinėjime buvo padaryta beveik metų pertrauka.

6 psl.

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Išaugo vilkų išpuolių skaičius

Po ramios vasaros pradžios nuo rugsėjo vidurio prasidėjo masiški vilkų išpuoliai prieš naminius gyvulius. Nuo rugsėjo 11-osios vilkai sudraskė 41 Anykščių rajono ūkininkų avį.

Nuo metų pradžios Anykščių rajone fiksuoti 29 vilkų išpuoliai.

Nuo metų pradžios iš viso fiksuoti 29 vilkų išpuoliai. Iš viso sudraskytos 63 avys, 3 telyčios

ir 2 ožkos. Anykščių rajono savivaldybės administracijos Žemės ūkio

skyriaus vedėjas Virmantas Velikonis „Anykštai“ sakė, jog vilkai aktyviausiai darbuojasi

Skiemonių, Svėdasų ir Anykščių seniūnijose.

Tiesa, šiemet dar nebuvo tokio atvejo, kad vilkai per vieną išpuolį išpjautų dešimtis avių - vidutiniškai pjovė kiek daugiau nei po du naminius gyvulius.

Prasidėję vilkiukų mokymai tęsis ir rugsėjo mėnesį. Pasak V. Velikonio, pavojingas laikotarpis iš esmės tęsis iki pat vėlyvo rudens, kol gyvuliai bus suginti į tvartus.

Vilkų medžioklės sezonas prasidės spalio 15-ąją. Praėjęs vilkų medžioklės sezonas buvo nutrauktas kovo 6-ąją - tą dieną Lietuvoje buvo sumedžiota 175 vilkai ir pasiektas nustatytas šių plėšrūnų medžioklės limitas. Anykščių rajono medžiotojai praėjusį medžioklės sezoną nušovė net 10 vilkų.

Parengti naujų globos namų projektiniai pasiūlymai

Svėdasuose, Moliakalnio gatvėje, rekonstruotame buvusiam mokyklos bendrabučio pastate, UAB „Alauša“ ruošiasi atidaryti globos namus. UAB „Romus ir Virgis“ jau parengė statinio projektinius pasiūlymus, kurie atskleidė daugiau detalių apie naujuosius globos namus.

Dokumentuose skelbiama, kad rekonstruotame bendrabutyje bus įrengti globos namai su gydymo ir prekybos paskirties patalpomis.

Pirmajame triaukščio korpuso aukšte numatomos poliklinikos patalpos, kuriose bus keturi konsultaciniai kabinetai dviem šeimos gydytojams ir dviem konsultantams. Šiame korpuso taip pat bus administracijos, procedūrų, buities, poilsio patalpos, laukiamasis ir kita. Pirmajame aukšte bus įrengta vaistinė su atskiru įėjimu iš lauko. Antrajame ir trečiajame

rekonstruojamo bendrabučio aukštuose numatyta įrengti po 12 kambarių ir bendras poilsio patalpas.

Tarp trijų aukštų projektuojamas liftas, užtikrinsiantis riboto judumo žmonių patekimą į visus aukštus.

Rekonstruotame bendrabutyje taip pat bus įrengta salė ir bufetas, skirti globos namų gyventojų poreikiams - asmeninėms ir bendrosioms šventėms, susitikimams su giminėmis.

Globos namai turės savo virtuvę, tačiau ji bus aprūpinta minimalia įranga, nes, kaip skel-

Rekonstruoto buvusio mokyklos bendrabučio vizualizacija.

biam, maistas globos namų gyventojams bus tiekiamas centralizuotai.

Projektiniuose dokumentuose taip pat rašoma, kad naujai atidarytuose globos namuose galės gyventi 30 globos namų gyventojų.

Degalinių tinklą valdančios UAB „Alauša“ generalinis di-

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

rektorius - iš Svėdasų seniūnijos Moliakalnio kaimo kilęs Algimantas Čaplinskas. Jis yra žinomas kaip Svėdasų krašto patriotinių iniciatyvų mecenatas. A. Čaplinskas fundavo Bajorų kaimo koplyčios restauraciją, Lietuvos 100-mečio kryžiaus Moliakalnio kaime statybą.

Nuspalvink Svėdasus

Rugsėjo 1-osios proga imta platinti Raimondo Guobio spalvinimo piešinių albumas „Nuspalvink Svėdasus“, skirtas mažiausiems vaikams ir mokinukams, seneliams bei vidutinio amžiaus svėdasiešiams.

Kelios dešimtys įrištų albumų padovanota, o visi, norintys nuspalvinti Svėdasus, galės albumą susirasti internete, atsispausdinti visą ar atskirus jo lapus ir spalvinti. Albumas sudarytas dar 2020 metais, pažymėtas „Spingsulės knygnėlio“ 39 numeriu.

Pasak autoriaus, šis piešinių, skirtų spalvinti, sąsiuvinis nėra tobulas, nes tokio tipo piešinius jis kūręs pirmą kartą. Tikėtina, kad laikui bėgant, atsiras tobulesnių vaizdų ir panašių piešinių rinkinį bus galima nupiešti dar kartą.

Piešimo sąsiuvinio formos rinkinyje, kaip klasikiniame sąsiuvinyje, yra dvylika lapų su vaizdais, piešiniais, kuriuos taip pat galima spalvinti, papuošti, ir viršeliai. Nuspalvinti siūloma

svarbiausius Svėdasų miestelio objektus - Šv. Archangelo Mykolo bažnyčią, paminklą Vaižgantui su istoriniu ažuolu, Nepriklausomybės stogastulpį su iš šonų plazdančiomis vėliavomis, gimnazijos rūmus, piešinės pastatą, paminklą pokario partizanams, Vaižganto gatvės fragmentą su senais nameliais, kapinių koplyčią su paminklu maro aukoms, grafų Marikonių rūmus, dvaro koplytėlę, jau nugriautą namą, vietinių va-

Kelios dešimtys albumų su Raimondo Guobio piešiniais, skirtais spalvinti, Rugsėjo 1-osios proga padovanota įvairaus amžiaus svėdasiešiams.

dintą „Australija“, ir vienintelį objektą toliau nuo miestelio - senąją mokyklą Kunigiškiuose. Kiekvieną piešinį lydi tekstai, kurie primena istorinius įvy-

kus bei datas. Albumo viršelio nugarėlėje puikuoja Svėdasų herbas, įrašai, skatinantys ką nors patiems nupiešti bei šį albumą dauginti ir platinti.

Anykščių rajone sumedžiotas dar vienas trichinelioze užsikrėtęs šernas

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Utenos departamento Anykščių skyrius informuoja, kad 2021-08-31 iš Nacionalinio maisto ir veterinarijos rizikos vertinimo instituto gavo šerno, sumedžiotą Troškūnų seniūnijos Grumbinų miške, tyrimų rezultatus apie nustatytą trichineliozę.

Tai jau antras teigiamas trichineliozės atvejis per mėnesį. 2021-08-10 Skiemionių seniūnijos Jaujos miške sumedžiotas šerno mėginyje taip pat buvo rasta trichinelijų lervų. Iki 2017 metų Anykščių rajone kasmet buvo nustatoma iki aštuonių

trichinelioze užkrėstų šernų per metus. Nuo 2018 metų iki šių metų rugpjūčio ši liga mūsų rajone nebuvo nustatyta.

Trichineliozė yra ūmi žmonių ir gyvūnų liga, kurią sukelia Trichinella genties apvaliosios kirmėlės. Žmonės šiais parazi-

tais užsikrečia vartodami trichinelijų lervomis užkrėstą ir netirtą naminių, ir laukinių gyvūnų mėsą.

Veterinarijos specialistų spėjimu, apie 30 % mūsų šalyje medžiojamų plėšriųjų gyvūnų (lapių, mangutų (usūrinių šunų), kiaunių ir kt.) gali būti užsikrėtę trichinelioze. Medžioklės sezono metu suaktyvinus šernų medžioklę, labai svarbu, jog visi medžiotojai laikytųsi patvirtintų reikalavimų.

Primename gyventojams, kad paskerdus savo reikmėms augi-

namas kiaules ar sumedžiojus šernus, jų mėsą būtina patikrinti dėl trichineliozės. Gyventojams vienintelis patikimas apsisaugojimo būdas – nevalgyti nepatiktos, trichinelėmis užkrėtos mėsos.

Gyventojai, vartodami mėsai sumedžiotų žvėrių ar namuose skerštų kiaulių mėsą, nepatiktą veterinarijos gydytojo dėl trichineliozės užkrato, rizikuoja net tik savo sveikata, bet ir užsitraukia teisinę atsakomybę.

Pranešimas spaudai.

spektras

Kastos. Rūdninkų migrantų stovykloje Šalčininkų rajone formuojasi kastų sistema, vyksta seksualinis išnaudojimas, o kai kurie vargingi migrantai priversti užsiimti prostitucija tarp vyrų, rašo portalas 15min.lt, remdamasis šaltiniais bei „Raudonojo kryžiaus“ informacija. Pasak portalo, kastos stovykloje formuojasi tautybės, rasės ir pilietybės pagrindu: aukščiausiai kasti priklauso arabai ir kurdai, žemesnei – migrantai iš Afrikos valstybių, Afganistano, Sirijos. Žemiausios kastos Rūdninkų ir kitose stovyklose tampa Šri Lankos, Indijos ir kitų to regiono valstybių gyventojai. Hierarchija taip pat priklauso nuo pinigų ar fizinės jėgos. Silpnesni stovyklų gyventojai reketuojami sumokėti už naudojimąsi dušu, skirtingos kastos naudojasi skirtingais tualetais. Šaltiniai portalui taip pat patvirtino apie Rūdninkų stovykloje egzistuojantį seksualinį išnaudojimą ir prostituciją, taip teigė ir du stovykloje gyvenantys migrantai. Stovykloje gyvenantys migrantai taip pat teigia iš kai kurių pareigūnų galintys įsigyti cigarečių ir alkoholio. Rūdninkų stovykloje apgyvendinta apie 750 vyrų. Jauniausiam gyventojui – 12 metų.

Cenzūra. Neleisdamos rengti protestų, Vilniaus ir Kauno savivaldybės užsiima politine cenzūra, sako opozicinės Darbo partijos frakcijos atstovas, Seimo vicepirmininkas Andrius Mazuronis. „Man atrodo, kad mes pamirštame, jog žmonės turi teisę rinktis, žmonės turi teisę reikšti savo nuomonę. Nepriklausomai nuo to, ar mums patinka turinys, mintys, kurios ten yra reiškiamos. (...) Savivaldybių vadovybė, jeigu kalbame apie Kauną ar Vilnių, neturėtų imtis politinės cenzūros. Tiek viename, tiek kitame variante aš išvelgiu tam tikrą politinę cenzūrą“, – Žinių radijui penktadienį teigė politikas. Vilniaus miesto savivaldybė šią savaitę nusprendė panaikinti leidimą Lietuvos šeimų sąjūdžio organizuojamam mingui. Tuo metu Kauno miesto savivaldybė birželį nesusuderino maršruto LGBTQ+ eitynėms miesto centre, motyvuodama vykdomais infrastruktūros atnaujinimo darbais ir neproporcingai dideliais nepatogumais miestiečiams. A. Mazuronio teigimu, tokie savivaldybių sprendimai veda į dar didesnę visuomenės susiskaldymą.

-BNS

???

Ar reikia automobilių stovėjimo aikštės ribojančio kelio ženklų aikštelėje Anykščiuose, šalia A. Baranausko aikštės?

Eglė BARONIENĖ:

- Labai gerai, tik kažin ar pasikeis situacija. Nieks nesužiūrės, kiek laiko automobilis aikštelėj stovi...

Nerija KAIRIENĖ:

- Labai gerai, centras juk. Per dvi valandas daug ką gali nuveikti. Anksčiau tik įvažiuavus reikdavo apsisukt ir išvažiuot, nes nebūdavo vietų.

Vitalia BIELIŪNIENĖ:

- Na va... Apsipraskit kol kas. Tuoj ir apmokestins.

Rasa ŠPOKEVIČIENĖ:

- Uždėjo, kol kas tiek. Tuoj šlagbaumas ir mokestis.

(Pagal „Anykštas“ FB. Kalba netaisyta.)

Dalį Anykščių koplyčios teritorijos apjuos metalinė tvora

Anykščių rajono savivaldybė paskelbė viešąjį pirkimą senosios Anykščių koplyčios - Anykščių menų centro teritorijai sutvarkyti. Ši teritorija bus aptverta tvora, nors toks projektuotojų pasiūlymas ir sulaukė gyventojų kritikos.

Rangovų pasiūlymų dėl Anykščių koplyčios – Anykščių menų centro teritorijos sutvarkymo savivaldybė dar laukia.

Skelbiama, kad įgyvendinant šį projektą bus tvarkoma senosios Anykščių koplyčios aplinka, atliekant šiuos pagrindinius darbus: demontuojama 12 metalinių apšvietimo atramų, išardoma per tūkstantį kv. m betono trinkelė takų, įrengiama per tūkstantį kv. m klinkerinių plytelių mozaikos, įrengiama 12 suoliukų, 5 šiukšliadėžės, 4 dviračių stovai, įrengiama 14 metalinių apšvietimo atramų. Taip pat bus statoma 270 m ilgio metalinė tvora su betoniniu cokoliu.

Projektinius pasiūlymus, kaip turėtų atrodyti Anykščių koplyčios teritorija, pateikė mažiausią paslaugos kainą pasiūlusi Anykščių rajono savivaldybės viešąjį pirkimą laimėjusi UAB „Eksplait“. Už šią paslaugą iš rajono biudžeto pagal sutartį sumokėti 7 tūkst.948 Eur.

Priminsime, kad prieš dvejus metus su Anykščių koplyčios - Anykščių menų centro teritorijos sutvarkymo projektiniais pasiūlymais buvo supažindinta visuomenė, dėl šios teritorijos sutvarkymo koncepcijos bent keletą raštų Anykščių rajono savivaldybei parašė Pasaulio anykštėnų bendrija.

Tuomet kalbėdamasis su „Anykšta“ Pasaulio anykštėnų bendrijos pirmininkas Tomas Ladiga dėstė: „Jeigu yra manoma, kad į tvorą ar trinkeles bus investuojama ir tai atrodys kaip geras lėšų įsisavinimas, tai mums to truputėlį kaip ir negana. Anykščių koplyčia yra išskirtinis objektas, labai jautri vieta ir tai, kaip jis integruojasi istorinėje bei architektūrinėje plotmėje, yra labai svarbu.“

Jis taip pat kalbėjo, kad Anykščių koplyčios-Anykščių

Anykščių rajono savivaldybės Architektūros ir urbanistikos skyriaus vyriausioji specialistė Vida Jakniūnienė patikino, kad nuo Vilniaus gatvės pusės Anykščių koplyčios – Anykščių menų centro teritorija aptverta nebus.

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

menų centro teritorijos sutvarkymo projektą būtina keisti.

„Mes tą viziją siūlome permąstyti, perprojektuoti. Nebuvo tikslo sudirbti projekto autorę. Norisi, kad šis projektas būtų respublikiniame lygmeny architektų“, - sakė T.Ladiga.

Šių metų rugpjūtį „Anykštos“ kalbinta Anykščių rajono savivaldybės Architektūros ir urbanistikos skyriaus vyriausioji specialistė Vida Jakniūnienė patvirtino, kad niekas nesikeičia ir Anykščių koplyčios - Anykščių menų centro teritorija bus tvarkoma pagal UAB „Eksplait“ projektinius pasiūlymus.

Priminus, kad visuomenės nuomonė ypač išsiskyrė dėl projektuotojų pasiūlymo Anykščių koplyčios – Anykščių menų centro teritoriją aptverti tvora, Architektūros ir urbanistikos skyriaus vyriausioji specialistė V.Jakniūnienė kalbėjo: „Tvorą kaip ir turėtų būti, bet ne visu perimetru. Tvorą yra numatyta. Nuo gatvės pusės tai tvoros tikrai nebus, nebus net tvoros fragmentų. O „nugarinėje“ pusėje su ta tvora, kuri yra aplinkui, tikrai ne viskas yra gerai“, - pastebėjo ji.

Nors dalinai užtvirti Anykščių koplyčios – Anykščių menų centro teritoriją pageidauja Anykščių menų centro darbuotojai, nes jiems nepatinka, kad iš prekybos centro „Norfa“ čia maršruoja pirkėjai.

Tiesa, Jurzdiko bendruomenės atstovai šia tema turėjo kitokią nuomonę ir aiškino, kad miesto viešosios erdvės turi priklausyti žmonėms ir jų užtvirti nereikia.

Pasaulio anykštėnų bendrijos pirmininkas Tomas Ladiga mano, kad investavimas į tvorą ar trinkeles – ne pats geriausias pasirinkimas.

savaitės citatos

Bet galima švelniai spausti ir stipriai judinti...

Kęstutis TUBIS, buvęs Anykščių rajono meras, teisme kalbėjo:

„Vienur rašoma, kad aš pasakiau „pajudinsim“, kitur - kad „paspausim“. /.../Čia skirtingi dalykai, taip formuojama nuomonė“.

Šiek tiek dviprasmiška...

Regina DRŪSIENĖ, Anykščių Jono Biliūno gimnazijos direktorė, Rugsėjo 1-ąją linkėjo mokiniams ir mokytojams:

„Tegul šie metai būna sveiki, saugūs ir kontaktiniai.“

Ir dar garsiai piktinotės, kad knyga yra brangi?

Sigutis OBELEVIČIUS, Anykščių rajono meras gamtininkas, apie tai, kaip pirkto savo knygą:

„Vakar Ukmergėje nusipirkau. Neturėjau „Maxima“ kortelės, bet už manęs eilėje stovėjęs žmogus paskolino. Su-taupiau.“

Geriau vienas rėmėjas nei dešimt skaitytojų...

Sigutis OBELEVIČIUS, rajono meras, apie knygas:

Kam reikalinga knyga? Juk ne autoriaus įsiamžinimui, o skaitytojams. Jeigu knygos negali parduoti leidyklai, vargu ar ji, išleista biudžeto ar rėmėjų lėšomis, ras skaitytoją.“

Kažin kaip mokiniai per „Zoom“-ą nusirašo?

Gintaras RAŽANSKAS, Jono Biliūno gimnazijos mokytojas, apie nuotolinį mokymą:

„Mokytojai nenori nuotolinio mokymosi. Čia tik iš bėdos. O štai kai su vaikais pasikalbu, jie sako, kad priprato prie nuotolinio mokymosi - jiems gerai, jaučiasi laisvesni.“

Antikarantininis linkėjimas....

Jurgita BANIENĖ, Anykščių rajono savivaldybės administracijos Švietimo skyriaus vedėja, linkėjo mokyklų bendruomenėms:

„Linkiu susitelkimo, atsakomybių pasidalijimo, pasitikėjimo vieniems kitais.“

Pasirodė nauja žurnalisto Vytauto Bagdono knyga

Rugpjūčio pabaigoje leidykla-spaustuvė „Utenos Indra“ išleido naują svėdasiškio žurnalisto Vytauto Bagdono knygą „Vaižgantas: „Aš mylėjau Lietuvą...“, kuri skaitytojams bus pristatyta per tradicinį respublikinį renginį „Vaižgantinės“ rugsėjo 18-ąją.

Lietuvos žurnalistų sąjungos narys, muziejininkas, fotomenininkas V. Bagdonas naujojoje savo knygoje pažvelgia į lietuvių literatūros klasiką, spaudos leidinių redaktorių, publicistą, literatūros kritiką ir istoriką, visuomenės veikėją, kanauninką Juozą Tumaševičių. Čia žymusis mūsų kraštiečių pristatomas kaip vienas iš Draugijos Lietuvai pagražinti įkūrėjų, kaip didis gamtos bičiulis, nuoširdžiai siekęs, kad gražioje aplinkoje gyventų dori, šviesūs, gražūs ir siela, ir išore žmonės.

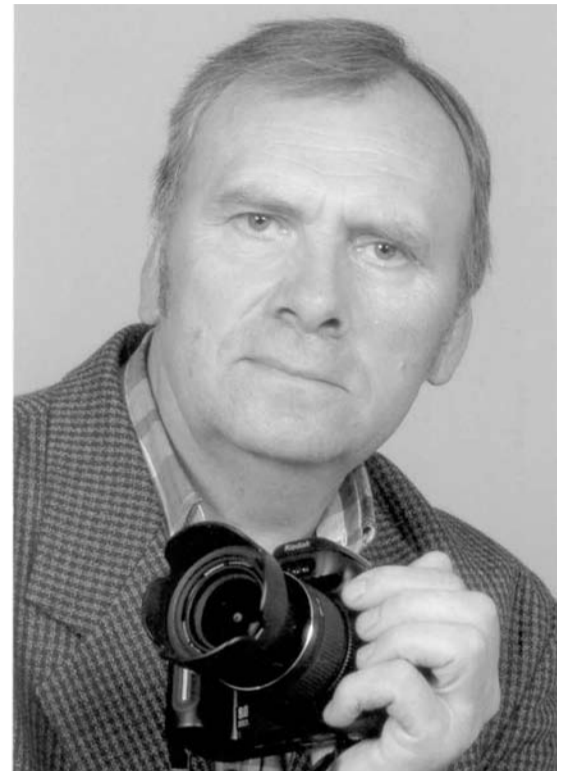
Savo darytomis spalvotomis nuotraukomis, įdomiais ir įtaigiais aprašymais knygos autorius pasakoja, kaip Vaižganto atminimas saugomas jo gimtajame Svėdasų krašte, kokie simboliai Malaišiuose, Kunigiškiuose, Svėdasuose ir kitose vietose primena klasiko vaikystės ir jaunystės metus.

Knygoje gausiai pateikiama citatų iš rašytojo kūrybos gamtosaugos, žmogaus ir gamtos santykių puoselėjimo, taurių mūsų visuomenės papročių atgaivinimo ir kitomis temomis. Intriguoja paimti knygą į ran-

kas ir skaityti jau patys publicistinių rašinių pavadinimai: „Apie Žmogų, pralenkusį savo laikmetį“, „Mylėjęs Lietuvą ir lietuvius“, „Gražus tai kraštas...“, „Atminimo simboliai – Vaižgantui“, „Draugijos atgimimas prasidėjo nuo... Svėdasų krašto“, „Vaižganto obošys“, „Vaižgantiškas požiūris į Tėviškės gamtą“, „Kas gi tos „Vaižgantinės“?“, „Kvietęs pagerbti didžiąją gamtos dvasią“, „Toks jis išliko žmonių atmintyje“ ir kitos antraštės.

Asociacijos Vaižgantiečių klubas „Pragiedrulys“ inicijuotą Draugijos Lietuvai pagražinti 100-mečio sukakčiai skirtos knygos išleidimą iš dalies finansavo Anykščių rajono savivaldybės administracija pagal programą „Leidybinių veiklų įgyvendinimas“. Taip pat finansiškai parėmė A. ir A. A. Avižienių labdaros ir paramos fondas, kraštiečių Dalia Zita Rudokaitė.

Žurnalistas Vytautas Bagdonas naująją savo knygą dar kartą skaitytojams įrodė, kad jis ir toliau lieka ištikimas vaižgantiškai tematikai. Parengęs ir išleidęs daugybę lankstinukų, brošiūrų, nedidelio formato knygelių ta

Naujausia žurnalisto Vytauto Bagdono knyga „Vaižgantas: „Aš mylėjau Lietuvą...“ skaitytojams bus pristatyta per „Vaižgantines“.

tema, žurnalistas savo kūrybinę veiklą nukreipė į žymiai solidesnius darbus. Didelio populiarumo yra susilaukę šio autoriaus parengti fotografijų albumai „Nusilenkime Vaižganto Žemei...“ (2009 m.), „Vaižgantinių šviesa virš Malaišių“ (2013 m.), net du knygos apie Vaižganto vaikystę „Tumų Juozuko vaikystės pasaka“ leidimai (2014 ir 2018 m.), publicistikos knyga „Susitikimai su Vaižgantu“ (2019 m.). Reikia tikėtis, kad ne mažesnio populiarumo

sulauks ir šeštoji šio autoriaus knyga.

Nemažai kokybiškai išleistų, gražiai apipavidalintų Vytauto Bagdono knygų yra iškeliamą į užsienio šalis kaip dovanos ten gyvenantiems tautiečiams, pasaulio lietuvių bibliotekoms. V. Bagdono knygų galima įsigyti bibliotekų ir kultūros namų organizuojamuose šio autoriaus kūrybos pristatymuose, Svėdasų krašto (Vaižganto) muziejuje, taip pat Svėdasų krašte vykstančių įvairių

kultūrinių renginių metu. Dėl aukštų prekybinių antkainių knygynuose, prekybos centruose žinomas žurnalistas savo knygų ir toliau prekybininkams nepatiki, skaitytojų skriausti neketina.

Už ilgametę vaižgantiškos tradicijos sklaidą, knygų leidybą svėdasiškis žurnalistas, „Anykštos“ laikraščio bendradarbis V. Bagdonas 2014 metais yra pelnęs respublikinę literatūrinę Vaižganto premiją.

-ANYKŠTA

riešės

Robertas ALEKSIEJŪNAS

Jūra, virš jos klykaujančios žuvėdros, pakrantę nubarstę gintarai... Pasirodo, viso to gali ir nebūti, kad miestas taptų visos Lietuvos vasaros sostine. Anykščiai tai įrodė!

Kol poilsiautojai šią karštą vasarą voliojosi smėlio kopose, anykštėnai ir jiems prijaučiantys kantriai spragsėjo kompiuterių pelėmis ir vieno naujienu portalu surengtame balsavime rinko balsus, kad Anykščiai gautų dar vienos sostinės titulą. Padirbėta išties puikiai - Anykščiams pavyko aplenkinti ne tik Druskininkus, kurių pranašumą

Anykščių atžvilgiu vis dar mėgstama pabrėžti, bet net ir Kupiškio rajoną!

Tačiau vasara jau baigėsi, apie šį titulą visi greitai pamirš, o Anykščiams ir toliau reikės įrodinėti, kad miestas yra išskirtinis ne tik savo grožybėmis, bet ir keistenybėmis.

Štai, pavyzdžiui, jeigu būtų surengti mažiausio festivalio rinkimai, neabejotinai ir vėl triumfuotų Anykščiai!

Rugpjūtį rajone, Šimonių girioje, surengtas Miško festivalis galėtų pretenduoti ne tik į mažiausią, bet ir paslaptiingiausią renginį. Už solidžią iš Anykščių rajono biudžeto skirtą finansinę paramą festivalis vyko Šimonių girioje, tačiau kurioje vietoje, ko gero, žinojo tik vietos girininkas ir keletas miško briedžių. Maža to, į festivalį galėjo patekti tik 20 iš anksto užsiregistravusių svečių...

O antai kiekvieną rudenį Svėdasų seniūnijos Malaišių kaime vykstantis respublikinis renginys „Vaižgantinės“, į kurį suvažiuoja gausybė

garbingų svečių iš visos Lietuvos, beje, šiemet skirtas Lietuvai pagražinti draugijos 100-mečiui, iš Anykščių rajono savivaldybės biudžeto negavo nė cento.

Ką gi, matyt, Anykščių rajone įsivyrąja nauji standartai, kuomet Petras ar Marytė, savame kieme kepantys šašlykus, bus kur kas reikšmingesni kultūriniai reiškiniai nei lietuvių literatūros klasiko, visuomenės veikėjo, kanauninko Juozo

Tumo-Vaižganto veiklos atminimas...

Ne-slūgstant nelegalių migrantų antplūdžiui iš Baltarusijos pusės, Lietuvos pasienyje tverama spygliuota tvora, mokesčių mokėtojams kainuosianti milijonus eurų. Šiuo požiūriu neatsilieka ir Anykščiai.

270 metrų ilgio tvora bus apjuosta ir Anykščių koplyčios teritorija. Beje, pagrin-

dinė priežastis, kodėl jos prireikė - taip pat migrantai. Tik šitie migrantai vietiniai, iš Jurdiko į Vilniaus gatvės „Norfą“ ir iš jos vis per koplyčios kiemą migruoja, takelius mina, rimtį trikdo...

Tvora - funkcionalus ir gražus dalykas, tad visai neprošal būtų tvora apjuosti Anykščių rajono savivaldybės pastatą ar bet kurią kitą valstybinę įstaigą. Dėl šventos ramybės koronaviruso pandemijos metu.

Negali sakyti, Anykščių rajono valdžia rūpinasi ir vietos gyventojais: Anykščių mieste bus pristatyta naujų vaizdo stebėjimo kamerų. Praktiškai neliks nė vieno miesto kampelio, kuriame galėtum be sąžinės graužaties pasikrapštyti nosį ar pasikasyti užpakalį.

Maža to, vaizdo stebėjimo kameros stebės ir mieste esančias komunalinių atliekų surinkimo aikšteles.

Maža to, vaizdo stebėjimo kameros stebės ir mieste esančias komunalinių atliekų surinkimo aikšteles.

Kiekvienas po konteinerį besirausiantis benamis bus identifiktuotas, mat vaizdą iš šių vietų naujosios vaizdo kameros tiesiogiai transliuos į Anykščių rajono savivaldybėje stovintį kompiuterį. Tikėtina, kad neilgai trukus dėl to benamių problemos Anykščiuose nebeliks - jiems bus suteikta kvalifikuota pagalba ir ramus bei sotus gyvenimas.

Prasidėjo ruduo. Ne tik Anykščių rajono kaimai ir miesteliai, bet net ir pati „vasaros sostinė“ skendi tamsoje. Vienintelis šviesos spindulys dabar žmonių gyvenime - Galimybių pasas!

Tik ar kas pagalvojo, kaip jį gauti kokiam nors atokiame kaime gyvenančiam bobutei? Juk tuoj be jo ir „autolafkėj“ duonos nebeįsūsi...

Bet ar kam tai įdomu - dabar svarbiausia teisingai suskaičiuoti naujus koronaviruso atvejus, apsitverti tvoromis ir portaluose spaudinėti mygtukus tikintis dar kokios nors sostinės titulo...

Licėjaus vadovo pareigos – tik pusiaukelė

Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) išplatino pranešimą, kuriame anykštėnas istorijos mokytojas Mindaugas Nefas prisipažino, kad norėtų tapti švietimo ministru.

M. Nefas istorijos mokė mokinčius „Diemečio mokykloje“, Vilniaus Šv. Kristoforo gimnazijoje ir VDU Švietimo akademijoje. Nuo šių mokslo metų Mindaugas stojo prie VDU licėjaus „Sokratas“ vadovo vairo. Paklaustas, kaip įsivaizduoja savo karjeros viršūnę, tik juokiasi – jis niekada nesivaikė titulų ir nesvajojęs būti direktoriumi.

„Nesu karjeristas ir savo darbe dirbtinai nesiekiu postų. Gyvenime šie dalykai tarsi susiklostę savaime – nesu domėjęsis darbo pasiūlymais, niekada pats neieškojau mokytojo ar direktoriaus darbo skelbimų, – pasakoja Mindaugas. – Mane pastebi ir vis kažkur pakviečia dirbti. Prieš priimdamas vieną ar kitą darbo pasiūlymą sau užduodu klausimą, ar galiu toje pozicijoje būti geras ir padaryti kitus geresnius: būdamas mokytoju – padaryti savo mokinius geresnius, mokyklos vadovu – ne tik mokytojų kolektyvą, bet ir visus mokyklos darbuotojus, kad visas kolektyvas dirbtų vieningai ir taptumė išties gera mokykla. O ateityje, sukaukęs reikiamos gyvenimiškos ir profesinės patirties, nespjaučiau ir į didesnę poveikį turinčias pareigas, pa-

vyzdžiui, visai norėčiau tapti ministru. Tačiau tikrai dar ne šiandien – reikia didelės patirties, tam vien charizmos neužtenka. Šiandien į ministro poziciją nepretenduočiau, bet ateityje – kodėl gi ne“.

Mindaugas pritaria, kad vienas didžiausių šiandienos švietimo sistemos skaudulių – mokytojų trūkumas. Jau nekalbant apie tai, kad išties trūksta gerų, patyrusių, profesijai atsidavusių pedagogų.

„Šiame kontekste man atrodo labai keistos diskusijos viešojoje erdvėje apie tai, kodėl mokytojais neina dirbti vyrai. Jei mokyklose padaugėtų mokytojų vyrų, kas gi pasikeistų? Niekas. Visada stebėdavau išgirdęs pasakymą, kad mokyklos direktoriumi gali būti tik vyrai, arba, jei trūksta kolegų, būtinai ieškokime moters. Dabar, kai pats prisiėmiau atsakomybę vadovauti mokyklai, ieškau kolektyvo narių nepriklausomai nuo lyties – man svarbiausia žmogaus kompetencijos, charakteris, požiūris į vaikus ir ugdymą, tikėjimas savo profesija“, – patirtimi dalijasi M. Nefas.

Ir tai, kad mokytojo darbas nėra patrauklus dėl mažo užmokesčio, Mindaugas vadina

mitu. Dirbdamas mokytoju, jis pats niekada savo atlygiu nesiskundė – visad uždirbdavo gerokai daugiau nei siekia šalies vidutinis darbo užmokestis. O jei poreikiai būdavo didesni, rasdavo galimybių, kur galima užsidirbti papildomai: „Niekada nebuvau iš tų žmonių, kurie rinktųsi profesiją ar dirbtų vien tik dėl pinigų. Pinigai nėra pagrindinis motyvas. Kita vertus, mokytojui tikrai įmanoma užsidirbti ir gyventi pakankamai oriai. Tai, matyt, lemia ne tiek aplinkybės, kiek kiekvieno žmogaus asmeninis požiūris ir tikslai. Mitas, kad tam, jog užsidirbtumei, reikia užimti aukštas pareigas ar būtinai dirbti geriausioje privačioje mokykloje“.

Vos pradėjęs dirbti mokytoju, Mindaugas iš pradžių negatyviai vertino privačias mokyklas. Tačiau kai prieš porą metų pats sulaukė kvietimo dirbti vienoje iš sostinės privačių mokyklų, pamatė, kad ji yra lygiai tokia pat, kaip ir valstybinė mokykla, – dirbama su tokiais pat vaikais ir tokiais pat tėvais. Taip, galbūt kolektyvo susitelkimas privačioje mokykloje didesnis, tačiau tai visiškai pakeitė jo požiūrį į privačių ugdymo sistemą ir išmokė ugdymo įstaigų ne-

Istorijos mokytojas Mindaugas Nefas nuo šių mokslo metų stojo prie VDU licėjaus „Sokratas“ vadovo vairo.

VDU licėjaus „Sokratas“ nuotr.

skirstyti pagal tai, ar privačios jos, ar ne.

„Dauguma valstybinių mokyklų turi daugiau pinigų nei privačios, tad vien finansiniu aspektu brėžti takoskyrą nebūtų teisinga. Galbūt blogis tai, kad kai kurioms valstybinėms mokykloms 30-40 metų vadovauja tie patys direktoriai, kurie jau seniai yra išsikvėpę ir

perdegę, nebekuria jokio pokyčio, – įsitikinęs M. Nefas. – Tad pirmiausia, vertinant privačią ir valstybinę sistemas, reiktų kalbėti apie vadybą, vadovų parengimą, jų tobulėjimą ir motyvaciją. Ne veltui sakoma, kad viskas, kas yra gera arba kas genda, priklauso nuo galvos“.

Parengta pagal pranešimą spaudai

pastabos parašėse

Prievarta vakcinuota ir testuota išmintis netaps išmintingesnė

Ričardas BANYŠ, Panevėžio rajono Vadoklių parapijos klebonas, svėdasiškis

Nebegaliu suprasti Lietuvos švietimo sistemos. Žinoma, jos nesupratau ir anksčiau: nuo to laiko, kai „Tautinės mokyklos“ sąvoka ir koncepcija buvo nustumta į šalį, o ją pakeitė skandinaviški, amerikoniški ar dar kitokie ugdymo metodai, nors ir svetimi, bet...svetimi. Juk Lietuva labiau vertina tai, kas yra svetima, o ne sava. (Jei norėtumėte pavyzdžių šiam mano argumentui pa-

tvirtinti, tai turėčiau išseikvoti nemažai laiko, kad juos visus surašyčiau, nes tų pavyzdžių yra be galo daug. Deja...).

Taigi, nebesuprantu Lietuvos švietimo. Prasidėjo naujieji mokslo metai. Taip norėtu išgirsti iš Švietimo ir sporto ministrės ar jos atstovų apie tai, kaip bus ugdoma mūsų jaunoji karta, ko ji bus mokoma, norėtu išgirsti ir apie kitus dalykus, kuriais vadovaudamasis mūsų jaunimas tobulintų savo asmenybę, ugdytųsi dvasingumą, semtųsi išminties bei kitų vertybių, užuot vertinę, puoselėję bei branginę išorinį savo įvaizdį.

Bet vos įsijungus šiomis dienomis radiją, vos ne iš karto pasigirsta jau iki gyvo kaulo įkyrėjęs žodis: „vakcinavimas“. Suprantama: norima kuo saugesnės mokymo

aplinkos. Tačiau ar nebūdavo pas mus taip, kad toks patologiškai perdėtą apsaugos priemonių ir jų įgyvendinimo principų deklaravimas bei brukimas sukeldavo priešingą efektą arba virsdavo niekalu? Neverta net kalbėti apie neatsakingai švaistomas biudžeto lėšas, kurių gausa mūsų valstybė nelabai gali pasigirti.

Mūsų besimokantis jaunimas tikrai gražus, gražiai augantis. Daugelis jų turi kuo puikiausias gyvenimo, laisvalaikio leidimo sąlygas. Dažno vaiko ar studento drabužius ženklina žymių prekinių ženklų simbolika. Jaunuolių rankose – nauji, modernūs išmanieji telefonai ir kompiuteriai. Žinoma, dalis vaikų ir jaunimo apie tai gali tik pasvajoti. Tai jau visai kita mūsų jaunosios kartos pasaulio problema.

Bet visi tie jauni žmonės

nori gyventi visko pertekę, be vargo, nieko nestokodami, dėl nieko nesiskųsdami, na nebent dėl savo išvaizdos...

Tačiau asmeniškai tarp vaikų, jaunimo dažnai pasigendų žmogiškų vertybių liudijimo, akademinio raštingumo ir paprasčiausios žmogiškos išminties ar socialumo. Jau nustojau stebėtis, kai vaikai ar jaunimas nežino savo senelių vardų, nesidomi savo giminės istorija, nebendrauja su vyresniais giminaičiais, tik tūno galvas panarinę virš savo mobiliųjų telefonų. Jau kažkada rašiau, kad auga nauja virtualioji elektroninė „karoče“ (dažnai tarp Lietuvos jaunuolių vartojamas rusų kalbos žodis, reiškiantis „trumpiau“ ar „trumpai sakant“) karta. Nesistebiu, nors man labai liūdna, kad mūsų jaunimas geriau išlaiko anglų, o ne

gimtosios kalbos egzaminą. O gyvas bendravimas, žodinė bendravimo raiška dažno jaunuolio gyvenimo realybėje atrodo labai skurdi.

Tai ką ugdo dabartinis

Lietuvos

švietimas?

Asmenybės ar

akademinės

industrijos

produktus,

užpildančius

darbo rinkos

spragas? Ar

Lietuva nori išmintingų, dvasingų savo piliečių, ar jai užtektų tos pilkosios masės, kuriai svarbu tik „duona ir žaidimai“? Į šiuos klausimus, deja, švietimo sistema taip ir neatsako. Juk šiomis dienomis, kaip jau minėjau, svarbiausios problemos – vakcinavimas ir testavimas.

Bet ar prievarta vakcinuota bei testuota išmintis taps išmintingesnė? Tegul į šį klausimą atsako ne vien Švietimo ir sporto ministrė, bet ir konkretus mūsų gyvenimas.

Atnaujintas Kęstučio Tubio bylos nagrinėjimas

Kęstutis Tubis į Utenos apylinkės teismo Molėtų rūmus atsigabeno visą lagaminą dokumentų.

(Atkelta iš 1 psl.)

Irašų vientisumo pažeidimų nerado

Į ekspertus kreiptasi K.Tubio atstovų prašymu. Sprendimą atskira nutartimi priėmė bylą nagrinėjanti Utenos apylinkės teismo Molėtų rūmų teisėja Monika Benetė. Ekspertai, atlikę pateiktų įrašų analizę, konstatavo, jog jų vientisumas pažeistas nebuvo.

Valstybės kaltinimą palaikanti Panevėžio apygardos prokuratūros prokurorė Dalia Markauskienė posėdyje, kuriame prašyta atlikti įrašų ekspertizę, sakė, jog toks darbas užtruks mažiausiai pusmetį ir dėl to bylos nagrinėjimas nusitęs.

Prašė pakartotinės įrašų perklausos

Ketvirtadienio posėdyje toliau tęstas bylos medžiagos skaitymas, kuris pradėtas dar pernai. Posėdis, prasidėjęs 9 val. 30 min., baigėsi tik vos kiek prieš 16 valandą.

K.Tubis į teismą atvyko nešinas kelioniniu lagaminu - teisiama į posėdį atsigabeno visą bylos medžiagą.

Bylos medžiaga skaitoma tik įvardijant konkrečiame bylos tome esančius dokumentus. Tačiau K.Tubis teisėjos Monikos Benetės prašė kai kuriuos dokumentus perskaityti nuo pradžios iki galo, o kai kurių - atskiras vietas.

Lygindamas dokumentus,

Advokatai teisme nepervargo

Pirmoje posėdžio dalyje nedalyvavo vienas iš K.Tubio gynėjų - advokatas Giedrius Danėlius. Tačiau ir antrasis K.Tubio advokatas Arūnas Petrauskas teisme nepersidirbo. Kurių dokumentų skaitymo teisme pageidauja, vardijo pats teisiama K.Tubis.

Jis atkreipė dėmesį į Anykščių rajono savivaldybės administracijos Statybų skyriaus vyriausiojo specialisto Nikolajaus Stanislavovo darbinio kompiuterio kietojo disko bei darbo kalendoriaus apžiūrų protokolus, verslininko Rimanto Sabaliausko apklausos protokolą, tuometinio savivaldybės administracijos Bendrojo ir ūkio skyriaus vedėjo Algirdo Žalkausko apklausos protokolą.

Teisme skaitytas ir kratos, atliktos buvusio rajono tarybos nario Arvido Pajuodžio bute, protokolai. Per kratą paimti nešiojamieji kompiuteriai, planšetė ir nemaža grynųjų pinigų suma. Vėliau pinigai A.Pajuodžiui buvo gražinti.

Teisme ilgokai nagrinėtas pasiruošimas Anykščių rajono ligoninės auditui. Skaityti keli oficialūs prie bylos pridėti raštai, iš kurių turėtų susidaryti vaizdas, jog patikrinimo iniciatorius buvo Anykščių rajono savivaldybės kontrolierius Artūras Juozas Lakačauskas.

Teisme skaityti Šiaulių apylinkės teismo sprendimai, kuriais leista klausyti ir įrašyti buvusio K.Tubio visuomeninio rinkimų komiteto pirmininko Alvydo Gervinsko bei buvusių rajono savivaldybės administracijos vadovų Audroniaus Gališankos ir Ramūno Blazarėno telefoninių pokalbių, daryti pokalbių įrašus bei kontroliuoti susirašinėjamą elektroniniu paštu. Teismo sprendimu, minėtų trijų asmenų pokalbių ir susirašinėjimo kontrolė galėjo būti atlikta nuo 2019 metų sausio 24 iki balandžio 24 dienos.

K.Tubio byla Utenos apylinkės teismo Molėtų rūmuose nagrinėjama nuo 2019 metų rugpjūčio mėnesio.

Tikrino pinigų judėjimą

Anykštėno R.Kugio šeimos pinigais K.Tubio visuomeninį komitetą bandė paremti vilnietės Aušra Pakarklė ir Daiva Gudavičienė. Teisme skaityti STT specialisto pranešimai apie pinigų judėjimą minėtų moterų sąskaitose. D.Gudavičienė pradžioje įnešė 1000 eurų į savo sąskaitą, paskui šiuos pinigus pervedė K.Tubio komitetui, o kai auka buvo atmesta, ji 1000 eurų pervedė į R.Kugio žmonos Karolės Kugienės sąskaitą. O A.Pakarklė pradžioje pervedė pinigus K.Tubio komitetui, o paskui gavo K.Kugienės pavedimą.

Teisme skaityta ir A.Pajuodžio charakteristika, kurią parašė buvęs jo darbdavys, AB „Utenos melioracija“ vadovas Liunius Purvinis. Darbdavys jį apibūdino kaip draugišką, reiklų ir principingą žmogų.

Bylos medžiagoje - ir gydytojų skundas

K.Tubio prašymu, teismo posėdyje perskaitytas ir trijų Anykščių rajono ligoninės gydytojų skundas tuometiniam merui, kuriame dėstoma, kad ligoninės direktorius Dalis Vaiginas dirba „stalinistiniais metodais“. Skunde nurodoma, kad ypač nepalankios sąlygos yra susidariusios Vidaus ligų skyriuje, kad radiologų atlyginimai yra maži, kad slaugos

ligoniniai išskirstyti po skirtingus skyrius.

Labai daug „mm“

Teisme skaitytos kelių anksčiau perklaustyti pokalbių įrašų stenogramos. Teisėja skaitė ir teksto, kaip K.Tubis patarė A.Pajuodžiui: „nach... tau dalyvauti svetimame kare“, - epizodą. Vieno iš K.Tubio pokalbių su VLi Timber vadovu Dariumi Lackumi stenogramoje sudėti ne tik žodžiai, bet ir garsai. K.Tubis verslininką įkalbinėjo prisidėti prie jo rinkimų komiteto, o D.Lackus ilgoje pokalbio atkarpoje nesakė nieko daugiau išskyrus „mm“.

Kitas teismo posėdis K.Tubio baudžiamojoje byloje vyks spalio 20-ąją. Šalys rugsėjo 2-ąją suderino trijų artimiausių posėdžių datas. Spalio 20-ąją teisme bus tęsiamas bylos medžiagos skaitymas.

Priminime, jog K.Tubis STT buvo sulaukytas 2019 metų sausio mėnesį. Jam pateikti kaltinimai prekiavus poveikiu pagal tris epizodus. Jis kaltinamas kyšio ėmimu, siekiant sudaryti išskirtines sąlygas išigyjant žemės sklypą (vadinamasis Rimvydo Kugio epizodas) bei pažadu išasfaltuoti keliuką į įmonės teritoriją Antrųjų Kurklių kaime (VLi Timber epizodas). Pagal trečiąjį - Arvido Pajuodžio epizodą - K.Tubis kaltinamas nematerialaus kyšio ėmimu.

Teismo pastate taikomos saugos priemonės primena, kad Kęstučio Tubio byla nagrinėjama COVID-19 pandemijos metu.

Autoriaus nuotr.

Troškūnuose apleisti suoleliai suspindo ryškiomis spalvomis

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Troškūnų miesto centre rugpjūtį atnaujinti suoliukai. Jie ryškiai ir nuotaikingai suspindo spalvomis.

Suoliukus dažyti padėjo ir Troškūnų seniūnijos seniūnas Rimantas Sereičikas.

Dar visai neseniai tie suoleliai atrodė aptriušę ir aplūžę, nors pati miesto centrinė aikštė atnaujinta už Europos Sąjungos finansinę paramą.

Troškūnų seniūnijos seniūnas Rimantas Sereičikas, iš „Anykštos“ išgirdęs klausimą

apie Troškūnų nepuošiančius suoliukus, sakė, kad pradėjęs dirbti paveldėjęs tokį „palikimą“, bet žadėjo padėti taisyti.

Vėliau R.Sereičikas pasakojo, kad dažams, reikalingiems suoliukus nudažyti, seniūnija išleido apie 100 Eur. Sulaukta

Prie suoliukų atnaujinimo svariai prisidėjo vietos jaunimas.

ir rėmėjų pagalba – medienos suoliukams atnaujinti dovanojo UAB „Paluba“. Iš viso atnaujinta per 10 suoliukų.

Troškūnų miesto bibliotekininkai atnaujintus suoliukus pavadino „linksmiais suoleliais“. Socialiniuose tinkluose jie buvo pasidaliję nuotraukomis, liudijančiomis, kaip prie suoliukų atnaujinimo darbų prisijungė Troškūnų miesto jaunimas ir vyresnio amžiaus gyventojai.

„Tai draugystės, bičiulystės, gerumo, laimės, šypsenu suoleliai... Prie kiekvieno bus pritvirtintos metalinės lentelės su užrašais“, – informavo bibliotekininkai.

Troškūnų seniūnijos seniūnas R.Sereičikas sakė, kad planuojama ant suoliukų

įrengtose lentelėse įamžinti vietovardžius arba atmintinas datas.

Kainavo tik dažai - pagražinti Troškūnus gyventojai sutiko be atlygio.

Aurelijos DEVEIKIENES nuotr.

Anykščių rajono savivaldybė skelbia apie butų pirkimą

Anykščių rajono savivaldybės administracija, didindama savivaldybės socialinio būsto fondą, vykdo butų pirkimą. Pirkimas vykdomas vadovaujantis Žemės, esamų pastatų ar kitų nekilnojamųjų daiktų įsigijimo arba nuomos ar teisių į šiuos daiktus įsigijimų tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. 1036 „Dėl Žemės, esamų pastatų ar kitų nekilnojamųjų daiktų įsigijimo arba nuomos ar teisių į šiuos daiktus įsigijimo tvarkos aprašo patvirtinimo“. Socialinių būstų įsigijimas finansuojamas Europos Sąjungos ir Anykščių rajono savivaldybės biudžeto lėšomis.

Perkančioji organizacija: Anykščių rajono savivaldybės administracija, kodas 188774637, buveinės adresas J. Biliūno g. 23, 29111 Anykščiai, tel. (8 381) 42372, faks. (8 381) 58088, el. pašto adresas natasa.kiliuviene@anyksciai.lt.

Perkamų daiktų paskirtis, pavadinimas, buvimo vieta: vieno arba dviejų kambarių butai su patogumais Anykščių mieste ir Anykščių, Troškūnų, Kavarsko bei Svėdasų seniūnijose.

Pirkimo būdas: skelbiamos derybos.

Pasiūlymų pateikimo terminas: pasiūlymus ir kartu su pasiūlymu privalomus dokumentus **reikalinga pateikti iki 2021 m. rugsėjo 17 d. 10.00 val.**

Butų pirkimo sąlygų aprašą galima rasti Anykščių rajono savivaldybės puslapyje, adresu www.anyksciai.lt, aktualių naujienų skiltyje (patalpinta 2021-08-30).

2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

56-osios biliūniečių eitynės..

Vidmantas ŠMIGELSKAS

vidmantas.s@anyksta.lt

Šią Rugsėjo 1-ąją Anykščių Jono Biliūno gimnazijos bendruomenė tradiciškai šventė prie „Laimės žiburio“.

Šimtai J.Biliūno gimnazijos bendruomenės narių nuo mokyklos iki rašytojo kapo Rugsėjo 1-ąją eina kasmet nuo 1965-ųjų.

Gėlės ir žvakutė ant rašytojo kapo Rugsėjo 1-ąją - taip pat viena iš biliūniečių tradicijų.

J.Biliūno gimnazijos istorijos mokytojas Gintaras Ražanskas „Anykštai“ sakė, jog 1965-aisiais J.Biliūno gimnazija, tada dar vidurinė mokykla, įsikūrė naujame pastate ir nuo pat įkurtuvių pradėta šių eitynių tradicija. Istorikas kalbėjo, kad nėra duomenų, kas buvo šios idėjos autorius, tačiau svarstė, jog iniciatyvą turėjo parodyti lietuvių kalbos mokytojai. „Galbūt Vaclovas Bražėnas“, - svarstė G.Ražanskas. V.Bražėnas J.Biliūno gimnazijoje dirbo per 40 metų (1962-2005), iš jų beveik trisdešimt vadovavo mokyklai.

Biliūniečiai į „Laimės žiburį“ kopia dar ir spalio 15-ąją, per mokyklos gimtadienį, bei per abiturientų Paskutinį skambutį.

Gimnazijos direktorė Regina Drūsiene dėstė, kad Rugsėjo 1-osios rytą praktiškai niekada nelyja. Ji sakė neatsimenanti,

jog orai būtų sutrukdę tradiciniam renginiui. Direktorė aiškino, kad eitynės nuo mokyklos iki „Laimės žiburio“ yra ir savotiška kolektyvo meditacija, susitelkimas naujo darbo pradžiai. „Laimės žiburys“ lieka mūsų vaikų simboliu, susitikimų vieta ir po to, kai jie baigia mokyklą“, - dėstė gimnazijos vadovė.

Biliūniečių eitynes jau kone penkias dešimtis metų fotografuoja Alfredas Motiejūnas. Šią mokyklą baigęs, vėliau joje fotografijos mokytoju dirbęs menininkas atsimeina, kaip pauglystėje per eitynes klasiokams pasakojo savo vasaros išpuodžius. Dabar J.Biliūno gimnaziją lanko jau ir A.Motiejūno anūakai, o Alfredas vis tebefotografuoja šventę.

Ilgametė J.Biliūno gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja Ona Jakimavičienė apie biliū-

Beržai, augantys pakeliui į „Laimės žiburį“, galbūt mena ir 1965-ųjų metų biliūniečių eiseną.

Rašytojo Jono Biliūno palaikai į Anykščius pervežti 1953-aisiais, o 1958-aisiais ant kapo pastatytas paminklas „Laimės žiburys“.

niečių eiseną link „Laimės žiburio“ sakė: „Eitynės - daugiaprasmis ritualas, kuris ne tik suburia visus bendram judesiu, bet kiekvienam eisenos dalyviui tampa ėjimo ir savęs, ir kito link proceso dalimi. Eitynėmis prasidėjusi bendra kelionė į pirmąją pamoką, kai visai šalia junti ore virpantį jaudulį, džiaugsmą, sumišusį su nerimu, matai spindulingas draugų, bendrklasių, mokytojų akis, o pats žvilgsniu keliesi į kalno viršūnę, tampa ir kolektyvine, ir asmenine skrydžio į prasmingesnį buvimą projekcija. Gal dėl to ši Liudiškių kalva kasmet spinduliuoja vis didesnę, raiškesnę aurą, primenančią apie kiekvieno širdyje degantį svajonių žiburį, įsipareigojimą bendruomenei, gyvenimo trapumo pajautą, artumo gimtinei ir grožiui išgyvenimą.“

Šių metų Rugsėjo 1-osios biliūniečių šventė prie „Laimės žiburio“ pradėta minispektakliu apie darbą per „Zoom“-ą. Pagrindinį vaidmenį jame atliko lietuvių kalbos mokytoja Dalia Andriuškevičienė, o direktorę R.Drūsiene ji kalbėti pakvietė, pasakiusi, kad per „Zoom“-ą jungiasi „ReginutėJBG“. „Tegul šie metai būna sveiki, saugūs ir kontaktiniai“, - mokiniam, mokytojams ir tėveliams linkėjo „ReginutėJBG“.

Biliūniečių pasveikinti prie „Laimės žiburio“ atvyko Anykščių rajono vicemeras Dainius Žiogelis, Anykščių Šv.Mato parapijos klebonas Petras Baniulis ir vikaras Raimundas Zimka, mokyklos ben-

drumenės pirmininkas, verslininkas Darius Čypas.

Ant rašytojo kapo buvo padėta gėlių ir uždegta žvakelė.

Šiomet J.Biliūno gimnaziją lanko 445 mokiniai. Dar 25 vaikai mokosi J.Biliūno gimnazijos Kavarsko vidurinio ugdymo skyriuje. Keturmetėje gimnazi-

joje veikia 18 klasių komplektų arba viena klase mažiau nei buvo pernai.

1907-aisiais vos 28-erių sulaukęs rašytojas Jonas Biliūnas mirė Lenkijos kurorte Zakopaneje. Ten jis buvo ir palaidotas. 1953 metais rašytojo Antano Vienuolio Žukausko iniciatyva kraštiečio rašytojo palaikai buvo pervežti į tėviškę ir palaidoti ant kalvos Liudiškiuose. „Kad numirsiu, man' pakaskit/ Ant Šventosios upės kranto,/ Kad matytų kapas sodžių,/ Kūdikelis kur užaugau“ - testamentiniame eilėraštyje rašė J.Biliūnas. Sakoma, kad 1953-aisiais nuo Liudiškių kalvos, kuri tuomet nebuvo apaugusi mišku, matėsi J.Biliūno vaikystės sodžius Niūronys.

Anykščių vidurinei mokyklai Jono Biliūno vardas suteiktas 1953-aisiais, taigi, tais pačiais metais, kai rašytojo palaikai perkelti į Anykščius.

Paminklas - 14 metrų aukščio „Laimės žiburys“ - virš J.Biliūno kapo pastatytas 1958-aisiais. Jo autorius - architektas Vytautas Gabriūnas.

Pasakoje „Laimės žiburys“ J.Biliūnas rašė apie aukso rai dėmis kalno viršūnėje sušvitusį stebuklingą užrašą „Žmonių laimė“. Seno išminčiaus aiškinimu, tas, kuris įkops į to kalno viršūnę ir ranka palytės užrašą, visus žmones padarys laimingus, bet pats pavirs akmeniu.

Šiomet J.Biliūno gimnaziją lankys 445 mokiniai.

Centre - „ReginuteJBG“ (Jono Biliūno gimnazijos direktorė Regina Drūsiene).
Autoriaus nuotr.

Zita Inčirauskienė: „Nevaidinu visažinės profesorės“

Liudmila PETRAKOVA

Zita Inčirauskienė – ne tik menininkė, išsiskirianti unikaliumi kūrybos stiliumi. Ji ir Vilniaus dailės akademijos Telšių fakulteto dėstytoja, profesorė. Šiuo metu moteris su vyru, taip pat menininku bei dėstytoju Romualdu Inčirausku gyvena Telšiuose, o vasarą nepamiršta aplankyti Romualdo gimtojo krašto – Anykščių. Čia jie atvažiuoja pavasaroti, dalyvauja anykštėnų kultūriniame gyvenime.

Neseniai „Anykštoje“ rašėme apie prof. Zitą Inčirauskienės jubiliejinę parodą Anykščių koplyčioje „Nauja – tai užmiršta ir sena“. Dabar kviečiame su menininke ir jos veikla susipažinti arčiau.

Pasak profesorės Zitą Inčirauskienės, bendraujant su studentais labai svarbu išlaikyti tarpusavio pagarbą.

Asmeninio albumo nuotr.

– Kaip jūsų gyvenime atsirado kūryba?

– Turbūt reiktų pradėti nuo pradžių. Baigiau Šiaulių rajono Gruzdzijų miestelio vidurinę mokyklą. Neturėjau jokio dailės pasiruošimo. Piešti mėgdavau, ypač gerai sekėsi kopijuoti artistų fotografijas, artimųjų portretus. Man išeidavo labai panašiai nukopijuoti. Vis tiek galvojau būsimąją profesiją sieti su dailė. Kur ten man Dailės institutas! Įstojau į Telšių taikomosios dailės technikumą, trikotažo modeliavimo specialybę. Baigusi mokslus, rinkausi dirbti dailės mokytoja vidurinėje mokykloje. Eiti į „gamybą“ tuometiniame Telšių trikotažo fabrike „Mas-tis“ visiškai netraukė. Įstojau mokytis į Vilniaus dailės instituto neakivaizdinį skyrių. Mano vyras Romualdas – į Talino dailės institutą. Tuomet jau buvome šeima, augino du vaikus, buvo sunkus laikas, manau, abiem. Kaip kūrėja, į Lietuvos meno pasaulį išliejau palyginti vėlai. Čia turbūt tiktų citata iš Biblijos: „Viskam yra savas laikas, metas kiekvienam įvykiui po dangumi... Dievas paskyrė laiką kiekvienam įvykiui ir dar-

bui“ (Ekl. 3,1,17).

– Jūsų kūrybos sritys – tekstilė bei kaligrafija. Kodėl pasirinkote būtent šias sritis?

– Kaligrafijos menas man imponavo nuo studijų laikų. Už tai esu dėkinga prof. Albertui Gurskui, o tekstilė man artima nuo vaikystės – esu siuvėjos duktė. Pirmieji žaislai – audinių skiautėlės, sagos. Patį esu baigusi trikotažo modeliavimą Telšių dailės technikume. Kažkaip viskas ir susijungė. Ankstesnėje kūryboje kaligrafija dominavo, komunikavo su žiūrovu verbaliu kalba. Kūrinių forma buvo įkvėpta pirmųjų knygų, papiruso ritinėlių, kodeksų, priminė vėlavas, liaudiškus austinius rankšluosčius. Dabartinėje kūryboje kaligrafija įgauna meditacinę formą. Pavyzdžiui, kūrinyje – instaliacijoje „AsMeniškamai“, kurdamas krikšto marškinėlių emociją, dainavau lopšinę ir automatiškai rašiau, kartojau, vėl rašiau. Paskutiniame darbe „Buvimo žymės“ grafine forma perteikiu žmogaus vertės ir atminties temas.

– Kaip nusprendėte pasukti

pedagogikos keliu? Kiek metų dirbate dėstytoja?

– Čia viską sutvarkė gyvenimo situacija. Baigę studijas, kadangi Romualdas gavo paskyrimą į Telšius, čia ir grįžome. Abu ir pradėjome dirbti dėstytojais tuometiniame Telšių taikomosios dailės technikume, vėliau pervadintame Telšių aukštesniąja taikomosios dailės mokykla, o dar vėliau – Vilniaus dailės akademijos Telšių fakultetu. Taip žygiuojame koja kojoni 42 metus.

– Kuo šis darbas Jums patinka?

– Iš prigimties esu mokytoja. Dar vaikystėje žaisdama visada vaidindavau mokytoją. Realiam gyvenime teko pereiti visas pedagogo darbo stadijas – nuo vaikų darželio auklėtojos (tarp kitko, Anykščiuose), vidurinės mokyklos mokytojos iki aukštosios mokyklos dėstytojos. Beje, ir mano charakterio savybės tam „pritaikytos“ – esu empatiška, mėgstu bendrauti, myliu žmones.

– Kokių sunkumų, iššūkių tenka patirti dirbant dėstytoja?

– Tai nėra lengvas darbas, tačiau svarbu išlaikyti balansą, neprimesti savo nuomonės studentui – tai yra sugebėti neperžengti ribos, kada jau nebeaišku, kurio studento čia kūriny.

– Ar prisimenate pirmąją savo paskaitą, kurią skaitėte?

– Tiksliai nebeprisimenu, tik žinau, kad tai buvo 1979 metų rugsėjis ir buvo šrifto paskaita. Buvau 28-erių metų, šioje srityje jaučiausi kompetentinga, nes mano diplominis darbas dailės institute buvo susietas su šia grafikos sritimi.

– Ar sunku jaunimą išmokyti meno? Ar apskritai to galima išmokyti?

– Mano nuomone, pirmiausia svarbi studento asmeninė motyvacija. Pedagogas gali tikrai savo asmenine metodika ir asmeniniu pavyzdžiu skatinti kūrybinį mąstymą ir matymą.

– Kokie Jūsų santykiai su studentais?

– Myliu studentus, kokie jie bebūtų – ir darbštuolius, ir tinginėlus. Visada turiu ko iš jų pasimokyti. Nevaidinu visažinės profesorės, veikiau esu jų vyresnė patarėja, kuriai svarbi ir studento nuomonė. Stengiuosi bendrauti su studentais kaip su jaunesniais kolegomis, juk pas mus patenka rinktinis jaunimas!

Zita ir Romualdas Inčirauskai koja kojoni per gyvenimą žengia jau beveik 50 metų.

Jono Junevičiaus nuotr.

– Kaip manote, kokiomis savybėmis turi pasižymėti geras dėstytojas?

– Iš patirties galiu pasakyti, kad studentų pagarbos susilaukia dėstytojai, kurie patys gerbia studentus, yra reiklūs, puikūs savo dalyko profesionalai, menininkai, kūrėjai.

– Kuo menas yra svarbus jaunam žmogui?

– Sunku atsakyti neformaliai. Vilniaus dailės akademijos Telšių fakultete studentai įgyja tam tikros konkrečios srities kūrėjo profesiją: pvz., skulptorius, baldų dizaineris, metalo meno kūrėjas, meno kūrinių restauratorius, kartu įgyja meninį išsilavinimą – juk čia dėstoma meno filosofija, meninis tyrimas, meno psichologija, dailės istorija ir kiti bendrieji profilio dalykai. Pasirinktą tyrimo sritį studentai gali toliau tęsti magis-

tro studijose.

– Jūsų vyras Romualdas taip pat užsiima menine veikla, dėsto Telšių fakultete. Ar tenka jausti konkurenciją? Ar kritikuojate vienas kito darbą, kūrybą?

– Šį klausimą man užduoda gana dažnai. Konkurencijos tikrai neįjaučiame. Veikiau esame vienas kito palaikytojai, patarėjai, vertintojai, konsultantai tiek dirbdami dėstytojais, tiek kurdami.

– Kokius savo asmeninius pasiekimus išskirtumėt kaip reikšmingiausius?

– Visas mano gyvenimas yra mūsų su vyru asmeninis pasiekimas, nulemtas Viešpaties. Tai pareikalavo mūsų abiejų ištikimybės, kantrybės beveik penkiasdešimt metų drauge keliaujant per gyvenimą, pilną įvairiausių išbandymų.

Vienas ir profesorės Zitą Inčirauskienės Anykščių koplyčioje eksponuojamų darbų.

Anykščių menų centro nuotr.

vardadieniai

šiandien

Ida, Rozalija, Girstautas,
Germantė, Rožė, Germina.

rugsėjo 5 d.

Laurynas, Erdenis, Dingailė,
Justina, Stanislava, Stasė.

rugsėjo 6 d.

Beata, Faustas, Vaištautas,
Tautenė.

mėnulis

rugsėjo 4 - 6 d. d. - delčia.

anekdotas

Kalbasi du vyrai:

- Klausyk, tavo žmona į darbą vaikšto?

- Hm. Vaikšto...

- Teisingai, ir aš saviškei neduodu pinigų talonėliams...

Petras važiuoja su savo papūga į Italiją. Muitinėje tarnautojas praneša, kad už papūgą turi būti sumokėtas mokestis.

- Kokio dydžio tas mokestis? - klausia žmogelis.

- Priklauso nuo to, kokią papūgą vežatės: už gyvą teks sumokėti šimtą eurų, už iškamšą - tik penkis.

Į tai papūga vos girdimu balsu veblena:

- Petrai, tik nepadaryk dabar kokios kvailystės...

Eina ežiukas per mišką. Išlenda meška iš krūmų ir sako:

- Sveikas, dygliuotasis.

- Sveika, gauruotoji, - atsako ežiukas.

Taip žodis po žodžio ir ežiukas gavo į snukį...

Skrenda lėktuvas. Stiuardėsė nešioja gėrimus. Prieina prie kažkokio arabo:

- Pone, gal jums viskio ar vyno?

- Ne, ačiū. Man tuoj reikės sėstis prie vairo.

- Brangioji, man atrodo, kad mes turėtume išsiskirti!

- Radai ką nors geriau?

- Ne geriau, bet pigiau.

oras

Anykštėnės Amiliutės nutikimai

Kaimynas skatina Amiliutę susilaikyti nuo valdžios kritikos

Piešė Kęstutis PABIJUTAS,
rašė Antonas FELJETONAS

Bara Amiliutę Jonas -
Prieš akis tau cypės fonas!
Sėsi cypėn už liežuvį,
Reiks tau nešt rūkytą žuvį!..

Kritikuoji vyriausybę,
Maršistus remi bjaurybes,
Armonaitė negraži...
O į ką tu panaši?

Jonas - žinomas veikėjas.
Kam nėra jis nusidėjęs?
Biografijos spalvingos,
Tatuiruotos, nuodėmingos.

Patarimai jo vertingi.
Pamatuoti, išmintingi.
Nepėsčia ir Amiliutė -
Moka atlaikyti griūtį.

O kalėjime - maitins,
Pati Dobrovolska gins!
Nes prie euro - pats žinai -
Stinga centų amžinai.

Anno
Domini
MMXXI

Piešė Albinas GVOZDAS

ANYKŠTA

„Anykštos“ prenumerata paštų skyriuose:	3 mėn. EUR
„Anykšta“	24
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	21
„Anykšta“ šeštadieniais	12
Atsiimant „Žiburio“, „Pušyno“, „Janydžių“, Gedimino g. 32 parduotuvėse ir „Anykštos“ redakcijoje (Vilniaus g. 29, Anykščiai)	
„Anykšta“	21
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	18
„Anykšta“ šeštadieniais	12

Prenumerata priimama „Anykštos“ redakcijoje (Vilniaus g. 29, Anykščiai), visuose Lietuvos pašto skyriuose.

Taip pat prenumeratą galima užsisakyti www.anyksta.lt bei paskambinus į redakciją - (8-381) 59458 arba (8-686) 33036. Mobilųjį laiškanešį galima išsikviesti telefonu - (8-700) 55400.